

Editorial

Velikonoční zastavení	2
-----------------------------	---

Z farní kroniky

Rok 1934 - pokračování (přepis farní kroniky).....	4
---	---

Kapitoly z církevního práva

Posvěcující služba církve IV.....	7
-----------------------------------	---

Okénko pro nemocné - 11.

Bůh nás neopustí (o. J. Šik)	9
-------------------------------------	---

Stránka dětem

Hádanky, příběh, soutěž.....	10
------------------------------	----

Příspěvky ze života farnosti

Už je to tady.....	13
Knihy ve farnosti nejen o vánocích.....	13
Ministranský fotbal.....	13
Dětský karneval.....	14
Plán akcí na rok.....	15
Ekonomická farní rada.....	15

Ze života farnosti

Svátosti a svátostiny	17
Bohoslužby o Velikonočních svátcích.....	18

Milí farníci,

nejprve mi dovolu, abych vám všem touto cestou popřál požehnané svátky. Po celý týden budeme pozvolna vtahováni do Velikonočního tajemství Kristova vykupitelského díla. Kéž nás všechny v tyto dny sjednotí zkušenost hluboké radosti !

Stejně jako v posledním Zpravodaji zvolím i tentokrát metodu ohlédnutí. Jde o to, abychom v době plné změn a rozporuplných zpráv neztratili pevnou půdu pod nohama.

„Přeji Vám všem pevné vykročení do nového občanského roku. Je to rok, v němž se oficiálně staneme členy nové Evropy. Bude v něm dráž. V naší diecézi to bude rok věnovaný rodině a v naší farnosti rok uskutečnění plánované opravy věže farního kostela. Kéž by se tento rok stal také rokem poctivého úsilí o pravdivost a upřímnost doprovázené skutky, které budou svědčit o naší naději, jejíž zrození jsme právě oslavili.“ Těmito slovy jsem končil úvodník do prvního zpravodaje roku 2004.

Když zopakuji tyto věty, nijak se tím nevzdám tomu co je stále aktuální : Naše členství v nové Evropě a otázka sociálních jistot je přece tak úzce spojená s pocitem finanční zajištěnosti (nebo nezajištěnosti) ! Co nám přinesou následující dny? Jak se zorientovat ve všem co slyšíme, vidíme a zažíváme? Jak se vyrovnat s rozpačitostí, která vzniká tím, že obavy a strach příliš snadno převažují nad nadějí a radostí? Myslím, že všichni vnímáme stále intenzivněji jak důležité je pro naši budoucnost zorientovat se v tom co tato změna vlastně přináší. V této snaze můžeme počítat s Boží pomocí. To neznamena, že smíme naivně očekávat nějaká privilegia, nebo že bychom se měli obávat něčeho velmi nebezpečného. Jde spíše o **vytrvalou snahu** spolupracovat s boží milostí.

V naší diecézi prožíváme rok farnosti. Toto je podstatná změna důrazu, která plynule navazuje na loňský rok věnovaný rodině. Je velmi potěšitelné, že právě rodiny se pomalu stávají hybnou silou různých aktivit nasměrovaných k cílené podpoře života naší farnosti. „Plán akcí na rok“ ukazuje, že některé aktivity nesou farnost přímo ve svém názvu. Modleme se za to, aby tento rok znamenal pro celou naši farnost důležitý mezník v jejích novodobých dějinách.

(Rád bych k tomuto tématu něco poznamenal :

*Je skutečností, že žijeme v době plné změn a častých rozporů. To mnohdy unavuje. Projevuje se to také v konkrétním plánování bohoslužeb a aktivit ve farnosti. Nezbyvá než se zajímat o vývesku, snažit se pozorně poslouchat nedělní ohlášky, číst Farní zpravodaj, a především **aktivně se zapojovat do dění ve farnosti.** Uvedu konkrétní příklad. V editoriale loňského říjnového zpravodaje jsem napsal, že v září silně „zaskřípal“ život ve farnosti prostě jen proto, že jsem byl celý měsíc nemocný. V Roce farnosti je na místě mluvit a přemýšlet o tom, jestli je v pořádku, že např. v době kdy kněz ve vysokých horečkách leží posteli se nenajde nikdo z farnosti, aby alespoň domluvil*

nedělní mši svatou. Pokud se onemocnění protáhne na několik týdnů, pak zákonitě vznikne pěkná patálie. Takže - aktivně se zapojovat do dění farnosti! Proč? Uvedu několik důvodů :

Důvod č.1 - zjistím jak náročné je účastnit se plánování a organizace aktivit, které nesou a tvarují život farnosti. To mi velice pomůže, abych šetřil kritikou a vážil si práce těch, kteří se snaží dělat jménem farnosti „něco“ smysluplného pro druhé.

Důvod č.2 - uvědomím si, že ve farnosti může trvale existovat pouze to co já sám chci a co podpořím. Současně mi dojde, že nejen nemusím, ale ani nemohu, ba dokonce nemám být všude (což neznamená, že se mě to netýká) a naučím se ztrácet, protože pochopím jak důležité je umět si vybírat.

Důvod č.3 - učím se týmové práci a praktické důvěře ve schopnosti druhých.

Důvod č.4 - tím co se daří roste vzájemná úcta a sebevědomí; tím co se nedaří roste elementární solidarita překračující hranice pokrevních svazků.

Co to pak vlastně znamená ? Znamená to, že neustálé změny a časté rozpory „mám ve svých rukou“. Souvisí s mým životem, s mým způsobem myšlení, plánování a organizace života. Farnost se takto může stát prostorem pro velkodušnost, výměnu názorů a nápadů. Může se stát prostorem kde skutečně rozhodují o svém životě a kde se toto rozhodování stává konkrétním svědectvím o Ukřižovaném a Zmrtvýchvstalém. Může vyniknout Boží způsob myšlení, který nehledí na to čím kdo je, co má a jak je schopný nebo neschopný.

V době postní rozjímáme nad tím **kdo je vlastně** to Dítě z Betléma, jehož narození jsme o Vánocích slavili. Buďme ještě konkrétnější a tak jak nás na to upozorňuje Svatý otec, zaměřme svoji pozornost na **Kristovu tvář**. Zkusme se zastavit a zamyslet nad tím, jak často reagujeme víc než na slova na tvář člověka, na tón jeho hlasu. Na to jak se dívá, jak oči sklopí nebo jak se nám dívá zpřímá do očí, jak svráští obočí nebo je pozvedne, zkrátka...na to **jak se tváří**. Jak dlouho tento pohled nebo tón zůstává v naší paměti, jak se k němu s láskou vracíme nebo naopak vzbuzuje náš odpor. Obsah slov často znamená mnohem méně. Jak se tváří Kristus, když se vidí můj vztah k církvi, k farnosti, k potřebám farnosti, k mé míře zapojení do života farnosti, ke knězi,?

V naší farnosti budeme nečekaně pokračovat v opravě farního kostela. Je třeba k tomu něco dodávat ?

Pokojné svátky velikonoční přeje a vyprošuje
p. Roman Strossa, farář

Rok 1934 - pokračování

Administrátorem farnosti byl jmenován dosavadní kooperátor Leopold Benáček, který byl pak 1. dubnem 1934 ustanoven farářem. Narodil se 14. listopadu 1901 v Martinkově u Moravských Budějovic, bohosloví vystudoval v Brně, kde byl 5. července 1924 biskupem Dr. Norbertem Kleinem posvěcen na kněze. V duchovní správě působil od 1. srpna do 31. prosince 1924 v Dolních Loučkách u Tišnova, od 1. ledna 1925 pak trvale v Olešnici jako kooperátor. Roku 1931 vykonal zkoušku profesorskou na střední škole, zůstal však dále v duchovní správě a na přání a důtklivé žádosti konkurenčního výboru a farníků podal žádost o zdejší faru. Instalace 21. olešnického faráře se konala na velikonoční pondělí 2. dubna 1934 odpoledne. Zúčastnili se členové obecních zastupitelstev všech obcí farnosti a veliké množství věřících, takže slavnost se stala významnou náboženskou manifestací. Poněvadž p. děkan byl nemocen, delegoval bývalého faráře Františka Soukala, aby nového faráře instaloval. Po instalaci odevzdali členové konkurenčního výboru bývalému faráři Františku Soukalovi diplom, jímž mu konkurenční výbor jako zástupce všech katolíků farnosti děkuje za dlouholetou apoštolskou práci v Olešnici a na důkaz úcty a vděčnosti jmenuje ho svým čestným členem.

Ačkoliv poměry ve škole se v poslední době značně uklidnily, přece na konci školního roku 1933 – 34 došlo v olešnické škole k tomuto incidentu:

Kříž ve škole

Učitelka domácích nauk Anna Sedláková instalovala v jedné učebně výstavku ručních prací. Přitom sňala ze stěny kříž a poručila žačce Růženě Pochopové, aby kříž vynesla do předsíně záchodu. Jakmile se o tom farář dověděl, ihned žádal zástupce ředitele Miroslava Kothbauera, aby kříž byl do třídy vrácen. Zástupce ředitele ihned zakročil a kříž byl zase ve třídě zavěšen. Učitelka Sedláková tak učinila sama a omlouvala se, že neměla v úmyslu kříž potupiti.

Opravy na faře

Na jaře dal konkurenční výbor znovu vymalovati všechny pokoje na faře. Práci zadal malíři Vincenci Marečkovi z Olešnice. Přitom byly objeveny v sále a v kaplance malby z doby rokokové. Nález byl ohlášen státnímu památkovému úřadu v Brně, který navrhl, aby malby v sále byly pro nedostatek peněz zakryty křídlovou barvou a kaplanka, aby byla renovována. Náklad na restauraci rokokové malby v kaplance byl rozpočten na Kč 1600,-. Památkový úřad vymohl subvenci Kč 800,-, zbytek měl nahraditi konkurenční výbor. Ten však rozhodl, aby i kaplanka byla vymalována podobně jako sál, poněvadž na restauraci malby není peněz, když se vyskytla jiná naléhavá potřeba: pokrytí střechu kostela novou křídlicí.

Okna i dveře na faře byly také nově natřeny, také nátěr podlah byl proveden na čtyřech pokojích. Do kanceláře a salonu byla dána nová kamna, v celé faře bylo dáno elektrické vedení do trubek, do čeledníku, kanceláře a do salonu nové lustry, ke kuchyni nové dveře, ve dvoře byla zařízena záchodová žumpa, na pavlač dána podlaha. Všecky tyto opravy provedl konkurenční výbor nákladem asi 8 000,-- Kč.

Nová skříň pro archiv

Poněvadž skříň pro archiv nestačila, byla na ni pořízena druhá menší a postavena na starou. Obě skříně pro archiv i skříně pro paramenta byly nově natřeny.

Základy zdi nového hřbitova

Okolo pozemku pro nový hřbitov byly založeny základy, k tomu se použilo kamene, který byl na pozemek již dříve navezen. Při malé úmrtnosti k rozšíření hřbitova tak rychle nedojde, kámen je však skryt v zemi a nebude se ztrácet.

Nátěr věže. Hromosvod.

Na podzim byla také natřena věž (dva nátěry), na bání a kříž byl dán dugový nátěr a hrot hromosvodu byl pozlacen. Práci provedl klempířský mistr Bohumír Horáček z Olešnice nákladem č 1800,-.

Škola – statistika žactva

Na začátku školního roku 1934-1935 bylo zapsáno do škol v Olešnici dětí:

Obecná škola		
Vyznání	Počet dětí	%
Katolické	190	81
ev.- čsbr.	38	16
českosl.	2	1
bez vyznání	4	2

Měšťanská škola		
Vyznání	Počet dětí	%
Katolické	150	76
ev. čsbr.	47	24
bez vyznání	1	1

Učitelů bylo na obecné škole šest, z nich pouze dva katolíci, a to ještě matrikoví. Učitelé tři katolíci, dva evangelíci.. Tento nepoměr je na školách olešnických pravidlem!

Hospodářská úroda

Rok 1934 byl velmi suchý. Hospodáři si stěžují hlavně na nedostatek píce. Obilí bylo méně, ale vydatně sypalo, také sklizeň bramborů a řepy uspokojivá. Majitel pole, sousedícího s farským, Fr. Fiala, sklídl z 3 1/2 měřice výměry 28 q žita. Hospodářská tíseň však ani letos nepolevila. Zdejší továrna na umělé hedvábí, v níž se až dosud pracovalo, zastavila v srpnu práci. Tím velice stoupl počet nezaměstnaných. Farní odbor Charity „Ludmila“ snažil se mírniti bídu. Pečoval hlavně o děti. Rozdával obleky, prádlo, obuv, chléb a potraviny. Všech věcí bylo rozděleno v ceně Kč 3931,50. Kromě toho byly zaslány 4 q žita Svazu Charity v Brně.

Až do vánoc nebylo téměř zimy. toho využívali lidé k pasení dobytka. Ještě 31. prosince se pásly kozy.

Život náboženský

Náboženský život byl v roce 1934 ve farnosti celkem uspokojivý. Účast na bohoslužbách byla hojná, komunikantů bylo 20 200. Mnozí katolíci však zvláště z těch tzv. lepších tříd, také letos se kostelu vyhýbali.

Počet odběratelů náboženských časopisů

Název časopisu	Počet odebíraných ks
Neděle	226
Kříž	57
Sv. Vojtěch	15
Nový národ	7
Anděl Strážný	16
Květy mládí	45
Pán přichází	17
Černoušek	15
Apoštolát dítek	55

Někteří odebírali časopisy přímo, tak že se odebíralo časopisů více. Potěšitelný byl ruch misijní. Na různé misijní účely bylo farním úřadem zasláno za r. 1934 přes 2 000 Kč. Pilně se činily děti, které na Dílo sv. dětství Ježíšova sebraly 600 Kč. Sbíraly také známky a staniol. Z katolíků bydlících ve farnosti neodpadl v r. 1934 nikdo. Návraty do Církve byly tři. Jedno manželství civilní bylo konvalidováno. Přes neutěšené hospodářské poměry farníci kostelu přáli. Z darů a přebytků kostelního hospodářství bylo splaceno na varhany Kč 11 500,-. Pro kostel nebylo v tomto roce nic zakoupeno, všechna snaha nesla se k tomu, aby dluh byl na varhany co nejvíce snížen. Pobožnost k získání odpustků Milostivého léta byla konána 28. října 1934 za hojné účasti.

Leopold Benáček
farář

§ Kapitoly z církevního práva

11. Posvěcující služba církve IV.

V poslední kapitole, týkající se posvěcující služby církve, se budu věnovat tzv. ostatním úkonům božského kultu - např. svátostinám, posvátným místům a dobám atd.

Svátostiny - jsou posvátná znamení napodobující určitým způsobem svátosti, jimiž se naznačují účinky zvláště duchovní a získávají se na přímluvu církve. Lidově řečeno jde o žehnání osob a jimi užívaných předmětů. Nové svátostiny může ustanovit, závazně vykládat, rušit či měnit pouze Apoštolský stolec. Udělovatelem je kněz, biskup, jáhen, za určitých podmínek i laik. Patří sem: zasvěcení kostela prováděné biskupem, vysvěcení kostela či kaple prováděné biskupem nebo knězem, posvěcení oltáře a liturgických nádob, svěcení tří olejů na Zelený čtvrtek biskupem, svěcení růženců, medailek, škapulířů či křížků, předkřestní žehnání a mazání křtěnců olejem, pomazání dítěte křížmem po křtu, svatoblažské požehnání a popelec, výkrop bytu a posvěcení krucifixu.

Bohoslužba hodin - liturgia horarum je po mši svaté hlavní veřejnou bohoslužbou církve. Povinně ji slaví klerici a členové institutů zasvěceného života. K účasti jsou samozřejmě zváni i ostatní věřící. Rozlišujeme: modlitbu četby - nahradila dřívější noční modlitby (nokturny), může se konat kdykoliv a lze z ní utvořit slavnostní noční vigílii; ranní chvály - jsou hlavní modlitbou v ranních hodinách; modlitba během dne - tercie dopoledne, sexta v poledne, nona odpoledne; nešpory - hlavní večerní modlitby; kompletář - modlitba před spaním.

Církevní pohřby - církevním pohřbem vypošuje církev zemřelým duchovní pomoc, vzdává úctu jejich tělům a poskytuje útěchu naděje živým. Nárok na katolický církevní pohřeb mají všichni křesťané katolíci, katechumeni a nepokřtěné děti katolických rodičů, kteří měli v úmyslu dát je pokřtít. Církevní pohřeb lze odepřít, má-li být pohřben ten, kdo byl původně katolíkem, ale veřejně se zřekl katolické víry; kdo si přál spálení své mrtvolky z důvodů namířených proti křesťanské víře; veřejný hříšník a církevní pohřeb by vzbudil veřejné pohoršení. Církevní pohřeb se má přednostně konat ve farním kostele, může být spojen s pohřební mší. Právní předpisy neznají pojem zádušní mše neboli rekviem, existuje však mše za zemřelé. Často se dnes kněží účastní obřadu v krematoriu, kde je však velmi obtížné konat křesťanskou bohoslužbu.

Další úkony - několik kánonů je v CIC věnováno účtě svatých. *Posvátné obrazy* - se mohou vystavovat v umírněném počtu, aby nebudily nevhodný obdiv či méně správnou zbožnost, k jejich restaurování je nutný souhlas ordináře. *Ostatky svatých* - je nepřípustné prodávat, prodej či jejich trvalé přenášení vyžaduje souhlas Apoštolského stolce. *Slib* - (votum) je uvážená a svobodná přípověď učiněná Bohu ze zbožnosti, jejímž předmětem je možné větší dobro. Rozlišuje se mezi slibem veřejným a soukromým, slavným, jednoduchým, osobním, věčným, smíšeným. Slib zavazuje pouze toho, kdo jej učinil. Soukromé sliby může dispensovat ze spravedlivé příčiny papež, místní ordinář, farář, představení řeholních společenství. *Přísaha* - je vyzývání jména Božího za svědka pravdy. Konat ji lze jen ve výjimečných, právem stanovených případech.

Posvátná místa: *Kostely* - jsou veřejnými místy shromažďování křesťanské obce. *Oratoře* - jsou místa ordinářem určená pro určitá společenství, mají poloveřejný ráz. *Soukromá kaple* - je místo, které bylo se souhlasem ordináře určeno k bohoslužbě k užítku jedné nebo několika fyzických osob. *Svatyně* - je význačné poutní místo.

Posvátné doby: *Slavnosti a svátky* - nejslavnostnějším dnem v církvi je neděle, neboť každá připomíná neděli velikonočního Vzkříšení Kristova. Církevní příkázání zavazuje všechny křesťany katolíky k účasti na nedělní mši. Tento závazek lze splnit také v sobotu odpoledne nebo večer. Dále existuje deset zasvěcených slavností: slavnost Narození Páně (25. 12.), Matky Boží Panny Marie (1. 1.), Zjevení Páně (6. 1.), čtvrtek Nanebevstoupení Páně, čtvrtek Těla a Krve Páně, svatého Josefa (19. 3.), svatého Petra a Pavla (29. 6.), Nanebevzetí Panny Marie (15. 8.), Všech Svatých (1. 11.), Početí Panny Marie bez zatížení dědičnou vinou (8. 12.). Účast na mši v tyto dny je závazná. U nás platí uvedená povinnost jen pro dny 25. prosince a 1. ledna, kdy jsou státem uznané svátky. Velikonoční pondělí je svátkem lidovým, ne však církevním. Liturgický kalendář zná ještě další slavnosti, slavené podobně jako neděle a svátky. *Půst* - jde o zdrženlivost od masa a půst újmy, je dva dny v roce - na Popeleční středu a Velký pátek. Každý katolík od 18. roku věku do započetí 60. roku věku je vázán tyto dny najíst se dosyta jen jednou, a to bezmasé stravy. Ostatní katolíci od 14. roku věku jsou tyto dny vázáni jen abstinencí od masa. V obecném právu platí pro všechny katolíky od 14. roku věku zdrženlivost od masa na každý pátek, pokud na něj nepřipadne slavnost nebo svátek. V naší zemi je povolena výjimka záměny za skutek zbožnosti či lásky nebo za jinou zdrženlivost od věcí dovolených.

Bůh nás neopustí

Často, když se setkáváme s lidmi, ať už je to nemoc, pocit opuštěnosti, bezmocnosti či nepochopení, máme dojem, že víme, co mají tito lidé udělat, aby byli spokojení. To jsou názory pouze teoretické, protože když se sami dostaneme do podobné situace, projevujeme se stejně anebo ještě hůř a zapomínáme na všechny ty „dobré rady“, které jsme měli pro druhé. Máme totiž dojem, že právě naše situace je výjimečná a proto těžší.

Musíme proto už v době, kdy se nám vede poměrně dobře, prosit Boha o světlo poznání, abychom správně hodnotili svou situaci, a také o sílu k dobrému snášení těžkostí. Opravdová vyrovnanost v těžkých situacích je dar, o který musíme prosit a za který bychom měli děkovat.

Často se setkáváme s lidmi, kteří jsou opravdu hodně postižení, ale přesto vyrovnaní, a kteří přinášejí všude tam, kam přijdou radost a optimismus. To vyplývá z jistoty, že Bůh je stále s nimi a že je nikdy neopustí a vždy jim dá potřebnou pomoc a sílu. Tito lidé nepřemýšlejí stále jen o svých nemocech a potížích, ale jsou zaměřeni na druhé, které povzbuzují a dělají jim radost. Jsou vždy přesvědčeni, že jejich stav je ještě dobrý a že proto mají důvod Bohu děkovat a být vděční za to, co jim dává. Dovedou obětovat svoje potíže za jiné lidi a tím prospívat sobě i ostatním.

Když věříme v Boha a v jeho působení v našem životě. Když jsme opravdu přesvědčeni o pravdivosti Kristových slov, že Bohu záleží na každém člověku a že On nikdy žádného člověka neopustí, můžeme i my být ve všech životních obtížích naplněni optimismem. Bůh řídí celý náš život svou prozřetelností tak, aby nás všechno k Němu přivádělo. I když někdy nerozumíme některým událostem ve svém životě a zdají se nám příliš těžké, mějme na paměti, že naše poznání je omezené. Bůh ve své lásce pečuje o náš život. Když to nechápeme dnes, tak to jistě pochopíme později.

Vyprošujme si často dar víry a důvěry v Boží lásku k nám. Neodkládejme to až na pozdější dobu, protože nikdo z nás neví, co se mu může v životě přihodit a jak bude reagovat.

Když se plně spolehneme na Boží ochranu, tak se jistě nezklameme a prožijeme život ve spokojenosti.

P. Josef Šik

Stránka dětem

Milé děti,

chci se vám představit a zároveň vás přivítat. Jmenuji se Elvíra a jsem farní myš. Budu vás provázet touto stránkou, kde najdete spoustu zajímavostí: od příběhů pro pobavení či poučení, úkolů a hádanek čekajících na vyřešení až po doplňovačky a omalovánky.

Tak teď už s chutí do čtení, luštění a malování!!!

Znáte odpovědi?

Prožíváme teď největší křesťanské svátky - Velikonoce. Snad jsme se dobře připravili. Celou postní dobu si uvědomujeme a připomínáme, jak nás Bůh má rád a co pro nás vykonal. I proto se v postní době se konají v kostele křížové cesty. Určitě jste byli alespoň na jedné přítomní, a tak pro vás bude jednoduché určit, kolikáté je a jak se nazývá zastavení křížové cesty na obrázku:

Poslední týden čtyřicetidenního postu se nazývá velikonočním (svatým) týdnem nebo také tichým týdnem. Víte jak se nazývají tři důležité dny v tomto týdnu, zkuste je najít:

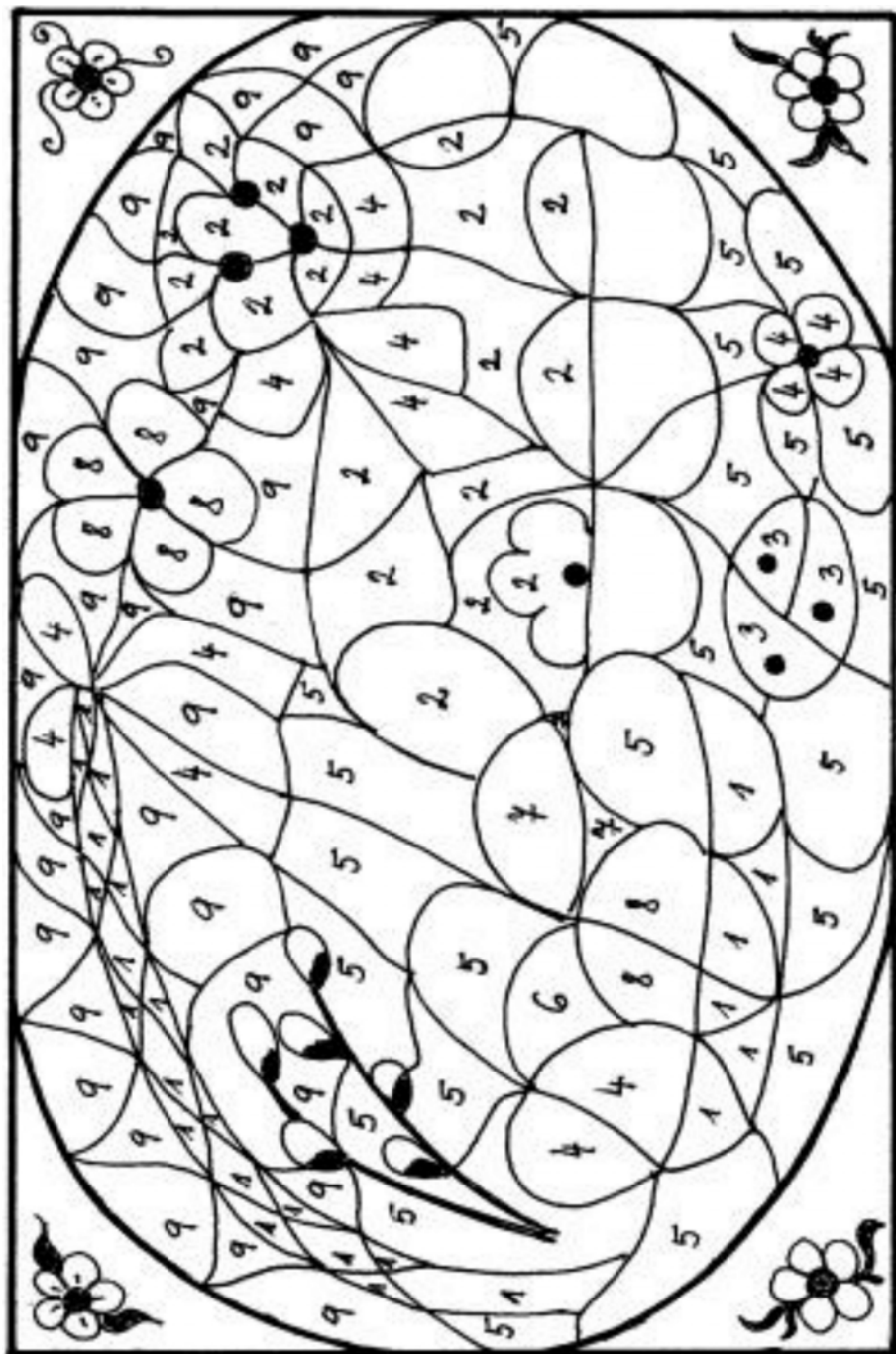
Zelený Čtvrtek
Červené Pondělí
Velký Pátek
Černý Pátek
Bílá Sobota
Škaredá Středa

K velikonočům patří symboly. Jedním je kříž, který je nejdůležitějším symbolem křesťanství, protože Kristus, Boží Syn byl odsouzen ke smrti ukřižováním. Trest ukřižování patřil k trestům výjimečně krutým a ponižujícím, na kříži končili ti, kdo si zasloužili pohrdání.

Co myslíte děti, byl kříž vždycky symbolem křesťanství nebo ho znali lidé už dřív?

Nevznikl s křesťanstvím, je to znamení mnohem starší, znali ho už staří Egypťané, Číňané či Kréťané a jeho význam byl v různých kulturách i náboženstvích univerzální. Byl spojen s problémem orientace v kosmu, jako rozdělení prostoru mezi nebem a zemí a jako propojení božského (vertikální rameno) a lidského (horizontální rameno) světa, stal se symbolem věčnosti.

Legenda barev k obrázku: 1 tmavě hnědá, 2 světle hnědá, 3 oranžová, 4 červená, 5 zelená, 6 tmavě modrá, 7 fialová, 8 žlutá, 9 světle modrá, bez čísla - bílá

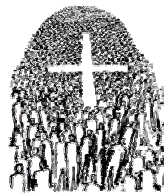
Úkoly pro pastelky a papír

Kříž může mít řadu podob, ve tvaru písmena T, písmene X (tzv. kříž sv. Ondřeje), + rovnoramenný kříž řecký, klasický křesťanský kříž s delší spodní částí označovaný jako latinský. Co takto si vzít tužku a papír a zkusit si tyto kříže namalovat?

Znáte další symboly velikonoce, které to jsou? Pokud vás žádný symbol nenapadá, najděte si pastelky a zkuste vymalovat velikonoční obrázek.

Příběh o kříži

Byla jedou jedna země a v ní žili lidé, kteří byli stále nespokojeni, hádali se, byli mrzutí a také hledali Boha, ale ten se jim neukazoval. Jednou jeden stařec měl sen. V tom snu se mu zdálo o zemi, která slibovala věčnou radost a spokojenost a blízkost Boha. Okamžitě chtěl do té země jít, ale ve snu mu bylo sděleno, že jestli chce tuto zemi nalézt musí putovat se svým křížem, který si vytvoří a ponese ho na svých bedrech. Stařec neváhal a ihned si kříž vyrobil. S ním i ostatní lidé. Stařec měl souseda Bártu, který si také udělal kříž a vydal se na cestu. Šli několik dní a nocí. Pro každého už byl kříž velkým břemenem a nejraději by se jich byli zbavili. Tu soused Bárta přišel na to, že je jeho kříž příliš dlouhý a tak aby se mu lépe nesl, bez rozpaků jej zkrátil. Pátého dne se na cestě objevila překážka – velká propast. Stařec poznal, že na druhém břehu propasti je země o které se mu zdálo a kde budou moci žít spokojeně. Ale ouvej. Nemohli nikde najít most. A tak každý položil svůj kříž přes propast a bezpečně přešel. Jen Bártu, který měl kříž nejkratší ze všech byl zoufalý, protože se nemohl dostat na druhou stranu.

Jaro je tu...

Brzy se začne příroda probouzet ze zimního spánku. Až půjdete do školy nebo školky na procházku, všimněte si jak se stromy začnou měnit. Nejprve se ukáží zelené pupeny a pak vyraší mladé a svěží listy, objeví se květy a také začne růst tráva. Ptáčci začnou zpívat a stavět si hnízda. Až toto vše začnete pozorovat, vzpomeňte si, že Bůh nám dal přírodu a my ji musíme chránit a starat se o ni. Jakým způsobem? Třeba jen tím, že nebudeme odhazovat v přírodě odpadky, nebudeme lámat větve stromů a keřů, dělat rámus.

Malujeme pro ostatní, odpovídáme na otázky, ptáme se...

Tak co, šlo vám luštění? A co kdybyste mi napsali, o čem byste si rádi přečetli příště, co vás zajímá nebo vám vadí či vás trápí? A jestli rádi soutěžíte, připravila jsem si pro vás otázky a jsem moc zvědavá, zda si s nimi poradíte:

Pro malé děti: namalujte mi obrázek o jarní přírodě - zvířátkách, ptáčcích, kytičkách, povedené obrázky vyberu otisknu příště na stránce pro děti.

Pro větší děti: Co víte o Turínském plátně? Který symbol velikonoce se vám nejvíce líbí a proč?

Odpovědi a obrázky můžete házet do barevné krabice na stolku u bočního vchodu kostela. (nebo poslat na email:spolecnoucestou@email.cz)

Už je to tady!

Na konci ledna spatřilo světlo světa netrpělivě očekávané nulté reklamní číslo křesťanského časopisu pro dívky s názvem IN! Vydává ho občanské sdružení Tarsicius jako obdobu křesťanského časopisu pro chlapce. Je určený dívkám ve věku 12 – 16 let a od června by mohl vycházet pravidelně. Ale to jen v případě, že se do té doby najde dostatečný počet zájemců o předplatné.

Časopis IN! si můžete prohlédnout na stolku u bočního vchodu našeho kostela. Prosíme co nejdříve vrátit pro

další zájemce. Dále je na stolku k nahlédnutí časopis pro kluky TARSICIUS, určený osmiletým a starším, pro mladší děti ještě vychází časopisy DUHA a NEZBEDA. I tyto časopisy jsou k dispozici, abyste si je mohli prohlédnout a případně půjčit.

Jestli přemýšlíte nad tím, jaký dát svým dětem hodnotný dárek, objednejte jim některý z křesťanských časopisů. Myslím, že tahle investice se Vám vrátí.

Ivana Novotná

Knihy ve farnosti nejen o vánocích

Každou **první neděli v měsíci**, počínaje dubnem 2005, budou na stolku u bočního vchodu kostela **vystaveny knihy** (Karmelitánské nakladatelství, Portál, Cesta, apod), které je možno si prohlédnout a v případě zájmu závazně objednat. Knihy budou vystaveny vždy do třetí neděle v měsíci. Čtvrtou neděli budou objednané knihy připraveny k odběru. Knihy se budou platit až při vyzvednutí!

Magdalena Kintrová

Ministrantský fotbal

O vánocích se v Letovicích uskutečnil turnaj ve fotbale. Odehrával se ve dvou tělocvičnách základní školy. Zúčastnilo se celkem čtrnáct mužstev. Deset mladších a čtyři starší. Mohli hrát i duchovní. Na konci turnaje hráli faráři proti vítězi ze starších účastníků. Ale nejprve začneme odjezdem.

Ráno 27. prosince jsme se sešli čtyři ministranti. Zkusili jsme ještě za někým zajít, ale nikomu se už nechtělo jet:

tak jsme se domluvili, že se tam zkusíme zajet podívat a uvidíme. V Letovicích jsme se nakonec rozhodli, že budeme hrát. Tým jsme měli následující: pan farář Roman Štrossa, Honza Novotný, Vojta Novotný, Vít a Sobotka, Zbynd'a Sobotka a z lavičky nám fandil náš vedoucí pan Sobotka. Po prvním vyřazovacím kole jsme skončili na šestém (postupovém) až sedmém (nepostupovém) místě. Tak následovaly penalty, které jsme překvapivě vyhráli na celé čáře. Tím jsme se dostali do semifinále, kde jsme o jeden vlastní gól prohráli. Díky lepšímu skóre jsme ale nakonec skončili na konečném třetím místě.

Ještě musíme podotknout, že jsme měli dojem, že rozhodčí vůbec nevěděli co mají pískat. Každý rozhodčí písal úplně jinak, takže všichni byli místy dezorientovaní.

Ale to nejlepší nakonec - po turnaji následoval oběd v podobě hranolků, pak vyhlášení a předání cen. Až jsme byli dosyta najezení, rozloučili jsme se a jeli domů.

Jediná věc, které nám kalí radost z našeho úspěchu je to, že nás bylo tak málo. Snad nás příště pojede víc. A to je naše výzva pro všechny kdo zůstali doma: pojed'te, za tu legraci to stojí!

Honza a Vojta Novotní

Dětský karneval

V neděli 21.1.1005 se v Katolickém domě konal dětský karneval. Plynule se tak podařilo navázat na farní ples. Farní ples se letos nepořádal z důvodu náročné přípravy a malé návštěvnosti s posledních dvou letch.

Podařilo se nám do přípravy celé akce zapojit děti, v kroužcích vyráběli předměty na výzdobu sálu a starší děvčata pak sama sál vkusně vyzdobila.

Mladší děvčata si na zahájení připravila předtančení a módní přehlídku. Oba dva body programu měly u přítomného publika velký úspěch.

Chtěly bychom poděkovat všem, kteří se přišli na děti podívat, zvláště pak dědečkům a babičkám. Pomohli tak vytvořit příjemnou atmosféru celé akce. Dále patří dík těm, kdo se ujali nepopulárních míst: v šatně, kuchyni, ve „výčepu“, u vstupného a u tomboly. Je třeba také pochválit tatínky, kteří pod vedením pana Procházky nanosili a pak uklidili všechny židle, stoly a pódium. Nakonec děkujeme školní hudební skupině, která nám zadarmo celé odpoledne hrála.

Pevně věříme, že se nám podobné akce podaří uspořádat častěji.

maminky z farnosti

Plán akcí na rok 2005

Svatý Otec Jan Pavel II. nás vyzval, abychom letošní rok prožívali jako Rok Eucharistie. Náš brněnský biskup Vojtěch navíc vyhlásil rok 2005 v naší diecézi jako Rok farnosti - FARNOST-MÍSTO PRO KAŽDÉHO.

Svatý otec i otec biskup nám věřícím zaslali pastýřské listy, ve kterých nás vyzývají k určitým aktivitám. Oba tyto listy byly v rámci bohoslužeb čteny v našem kostele.

Na základě výzev našich pastýřů jsme sestavili plán akcí na letošní rok 2005 pro naši farnost.

21. - 23. 4. 2005

Konference: Farnost-místo pro každého?

v Lisku u Bystřice; bližší informace na vývěsce

22. 5. 2005

Slavnost prvního svatého přijímání

29. 5. 2005

Slavnost Božího Těla

1. - 9. 7. 2005

Farní tábor - Rudíkov

6. 8. 2005

Odhalení pamětní desky bratrům Emanueli

a Vilému Tocháčkovým ve Křtěnově na Podhrázském mlýně

7. 8. 2005

Svatovavřínecká pouť v Olešnici

11. - 21. 8. 2005

Mezinárodní setkání mládeže v Kolíně nad Rnem

? . ? . 2005

Farní den olešnické farnosti

3. 9. 2005

Pouť rodin a farností - Žďár nad Sázavou

Setkání s otcem biskupem Vojtěchem

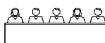
28. 9. 2005

Farní pouť do Slavonic, kde je jediný chrám

v brněnské diecézi zasvěcený Božímu Tělu

Ekonomická farní rada - opravy kostela

Na přání některých farníků jsme se rozhodli zpracovat stručnou rekapitulaci oprav věže a plán dalších oprav kostela do budoucna.

V roce **2002** farnost v rámci opravy věže proinvestovala **201 499, 50 Kč**. Jednalo se o pořízení projektové dokumentace a nákup části materiálu, zejména měděného plechu.

Tyto náklady byly pokryty jednak dotací od Jihomoravského kraje (dále JMK), která činila **100 000,- Kč** a vlastními penězi získanými ze sbírek v hodnotě **101 000,- Kč**.

V roce **2003** činily náklady na opravu věže **220 795,- Kč**, jednalo se o zaplacení přípravných prací zhotoviteli stavby.

Tyto náklady kryla z části opět dotace **100 000,- Kč** z prostředků JMK. Částkou **120 000,- Kč** se podílelo Ministerstvo kultury České republiky (dále MK ČR).

V roce **2004** nás stála oprava věže celkem **1 454 725,- Kč**. Z toho 1 162 488,50 Kč představovala střecha, 235 933,- Kč fasáda a 56 300,50 Kč ostatní náklady. Z této částky bylo **450 000,- Kč** uhrazeno z dotací. JMK poskytlo 200 000,- Kč, MK ČR poskytlo 100 000,- Kč a 150 000,- Kč poskytlo ze svého rozpočtu Město Olešnice.

Významnou měrou, a to částkou **1 004 725,- Kč** se farnost podílela vlastními zdroji. Z této sumy 115 000,- Kč představovala úspora na topení (vzpomeňte si na topení koksem), 300 000,- Kč za prodej pozemku a 589 725,- Kč z účelových sbírek, darů fyzických a právnických osob a půjček od farníků. Z těchto půjček nám v současnosti zbývá splatit „pouhých“ 30 000,- Kč.

Nezbývá tedy než děkovat našemu dobrému Bohu za požehnání našemu dílu. Stejně tak je třeba poděkovat za všestrannou pomoc farníkům, kteří odvedli kus tvrdé práce a ušetřili značnou míru prostředků. A také těm z vás, kdo jste se za zdar stavby modlili. Všem Vám upřímný dík.

A co nás čeká do budoucna?

Byli bychom rádi, kdyby se v letošním roce podařilo opravit fasádu kostela a provést nezbytná sanační opatření. Na patřičná místa (JMK, MK ČR) byly odeslány žádosti o dotace.

Ze zdrojů JMK bychom dle možností mohli získat až 200 000,- Kč a od MK ČR až 900 000,- Kč. Ve spolupráci s městem se rovněž jeví jako reálné odvodnění severní strany

kostela.

Samozřejmě přitom musíme počítat i s penězi z vlastních zdrojů. Vidíme jako možnosti úspor nákladů aktivity farníků např. možnost bezplatného zapůjčení lešení. Jaká bude skutečná výše nákladů, ukáže až výběrové řízení na dodavatele stavby. V nejbližší době nás čeká správní řízení k této věci, tedy vyřízení potřebných formalit. Doufáme, že nás opět podpoříte svým pochopením a vstřícností.

Zůstávejme tedy spojeni v modlitbě, hledejme nejprve Boží království a všechno ostatní nám jistě bude přidáno. Věříme, že Bůh k nám bude i nadále štědrý, takže s Jeho pomocí zvládneme i tuto etapu oprav a obtíže s tím spojené.

Za EFR ing. L. Čadková a ing. J. Kánský

Svátosti a svátostiny

Ve farnosti sv. Vavřince **byli pokřtěni:**

5. 2. 2005 Aneta Baková
nar. 5. 11. 2004 v Boskovicích

Na poslední cestě jsme **vyprovodili :**

10. 2. 2005 paní Hedviku Stejskalovou, nar. 26. 3. 1923
4. 3. 2005 pana Ladislava Řihu, nar. 18. 4. 1921
8. 3. 2005 paní Josefu Fučíkovou, nar. 14. 11. 1921

Myšlenky

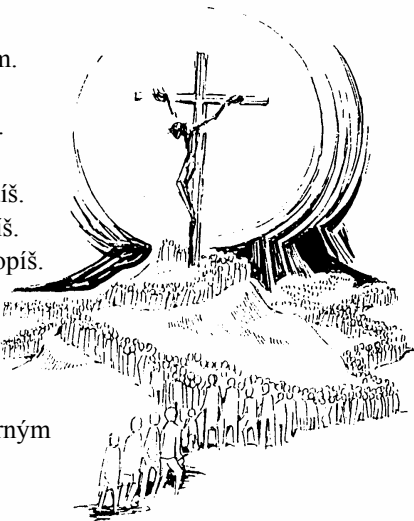
Nechci být slavný,
ale dobrý jako chutný chléb.
Nechci být mocný,
ale plodný jako úrodný strom.
Nechci být bohatý,
ale šťastný jako volný pták.

Věřícího bez víry nepovzbudíš.
Trpícího bez naděje nepotěšíš.
Chybujícího bez lásky nepochopíš.

"Chudoba není nic nemít,
ale umět se rozdělit."

Utrpením se člověk stává pokorným
a pozorným.

Víra je náročná a přináší pokoj.
Nevěra je pohodlná a plodí strach.

Bohoslužby ve Svatém týdnu

Květná neděle – 7.45 a 10.45 začínají bohoslužby u kříže na hřbitově. Po svěcení ratolestí jdeme průvodem do farního chrámu sv. Vavřince.

Pondělí sv. týdne – 17.30 mše svatá

Úterý sv. týdne – 7.15 mše svatá

Středa sv. týdne - 17. 30 mše svatá

Zelený čtvrtek – 17.30 mše na památku Večeře Páně; po mši svatě přeneseme Nejsvětější svátost průvodem do kostela sv. Mikuláše. Zde vykonáme společnou pobožnost k uctění Ježíšova utrpení v Getsemanech. Po skončení pobožnosti bude Nejsvětější svátost vystavena k soukromé adoraci do 20.30.

Velký pátek – kostel bude otevřený od 14.00 k soukromé modlitbě. **Kostel i poté zůstane otevřený k soukromé modlitbě.** Velkopáteční obřady začnou v 17.30.

Bílá sobota – v tento den neslavíme žádnou liturgii. Celý den je ve znamení ticha a rozjímání nad „smrtí Boha“. **Kostel bude otevřený od 10.00 k celodenní adoraci.** U Božího hrobu bude list, na kterém bude celý den rozdělený do půlhodinových intervalů až do 20.30. Aby mohla být Nejsvětější Svátost vystavena k celodenní adoraci je třeba, aby stále někdo konal adoraci. **Prosím zapisujte se tak, aby ani jedna půlhodina nezůstala neobsazena.** Obřady Velikonoční vigilie začínají ve 21.30 svěcením ohně a velikonoční svíce na obvyklém místě před kostelem.

Nedělní Slavnost Zmrtvýchvstání Páně se konají jako obvykle v 8.00 a v 11.00. Při každé mši svatě budou svěceny pokrmy. Po mši svatě v 11.00 zakončí svatý týden **Te Deum**.

